

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 201/24

U Luxembourggu 19. prosinca 2024.

Presuda Suda u spojenim predmetima C-185/24 i C-189/24 | [Tudmur]¹

Politika azila: Jednostrana obustava odgovorne države članice mjera transferâ tražiteljâ ne opravdava sama po sebi zaključak da postoje sustavni nedostaci

Postojanje takvog nedostatka može se utvrditi tek nakon konkretne analize utemeljene na objektivnim, vjerodostojnim, preciznim i ažuriranim podacima

U ovom je predmetu riječ o tumačenju Uredbe Dublin III², kojom su utvrđeni kriteriji i mehanizmi za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva.

Dvoje sirijskih državljana, RL i QS, podnijeli su zahtjev za azil u Njemačkoj. Međutim, Italija je utvrđena kao odgovorna država članica³. Stoga su njemačka tijela od Italije zatražila da prihvati osobe RL i QS. Na taj zahtjev nije odgovoreno. Njemačka su tijela potom odbacila zahtjeve za azil kao nedopuštene uz obrazloženje da je Italija odgovorna za njihovo razmatranje. Naložila su i udaljavanje tih tražitelja azila u Italiju.

Postupci po tužbama koje su tražitelji azila podnijeli protiv odluka njemačkih tijela trenutačno su u tijeku pred Visokim upravnim sudom savezne zemlje Sjeverne Rajne-Vestfalije, odnosno sudom koji je uputio zahtjev. Tijekom žalbenih postupaka talijanska dublinska jedinica uputila je okružnicu svim dublinskim jedinicama kojom je od država članica zatražila da privremeno obustave sve transfere u Italiju, i to zbog tehničkih razloga. Talijanska jedinica drugim dopisom potvrdila je neraspoloživost prihvatnih objekata zbog velikog broja dolazaka, ali i nedostatka raspoloživih mjesta za prihvati. U tom kontekstu, njemački sud traži od Suda da razjasni kako treba tumačiti Uredbu Dublin III, osobito u pogledu postojanja sustavnih nedostataka u državi članici koja je određena kao odgovorna.

Sud odgovara da **činjenica da je država članica jednostrano obustavila prihvati tražiteljâ azila ne može sama po sebi opravdati zaključak da postoje sustavni nedostaci u postupku azila i uvjetima za prihvat tražiteljâ međunarodne zaštite.**

Sud podsjeća na to da u kontekstu zajedničkog europskog sustava azila, osobito Uredbe Dublin III, valja pretpostaviti da je postupanje prema tražiteljima međunarodne zaštite u svakoj državi članici u skladu sa zahtjevima iz Povelje Europske unije o temeljnim pravima, Konvencije o statusu izbjeglica⁴ i Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda⁵.

Uredbom Dublin III propisana su dva kumulativna uvjeta na temelju kojih se može utvrditi da transfer tražitelja međunarodne zaštite u odgovornu državu članicu nije moguć. Naime, samo „sustavni nedostaci” koji „izazivaju opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja u smislu članka 4. [Povelje]” onemogućuju taj transfer. Kad je riječ o prvom uvjetu, nedostaci trebaju biti i dalje prisutni te se općenito odnositi na postupak azila i uvjete prijehvata primjenjive na tražitelje međunarodne zaštite ili barem na određene skupine tražitelja, a osim toga, trebaju dosegnuti i osobito visok stupanj ozbiljnosti koji ovisi o svim okolnostima predmeta. Drugi uvjet, koji se odnosi na postojanje opasnosti od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja, ispunjen je kada ti sustavni nedostaci dovode do

opasnosti da zainteresirana osoba bude izložena postupanjima koja su protivna članku 4. Povelje.

Na sudu pred kojim se vodi postupak protiv odluke o transferu je da ocijeni postoje li takvi sustavni nedostaci i opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja u smislu članka 4. Povelje. Taj sud u tom kontekstu može uzeti u obzir sve dostupne dokumente, kao što su, ovisno o slučaju, redovita i dosljedna izvješća međunarodnih nevladinih organizacija u kojima se navode praktične poteškoće primjene zajedničkog europskog sustava azila u dotičnoj državi članici, dokumenti koje je izdao Ured visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice te dokumenti i razmjene informacija do kojih je došlo tijekom provedbe sustava uspostavljenog Uredbom Dublin III.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i, ovisno o slučaju, kratak prikaz](#) presude objavljuju se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presuda dostupne su na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

² [Uredba \(EU\) br. 604/2013](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva.

³ Naime, utvrđeno je da je Italija zemlja prvog ulaska tih državljana te se ona stoga smatra odgovornom državom članicom.

⁴ Konvencija o statusu izbjeglica, potpisana u Ženevi 28. srpnja 1951. (*Zbirka međunarodnih ugovora Ujedinjenih naroda*, sv. 189., str. 150., br. 2545 (1954.)), koja je stupila na snagu 22. travnja 1954. te je dopunjena Protokolom o statusu izbjeglica, sklopljenim u New Yorku 31. siječnja 1967., koji je stupio na snagu 4. listopada 1967.

⁵ Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisana u Rimu 4. studenoga 1950.